

Slovensko predsedstvo EU 2008
Slovenian Presidency of the EU 2008
La Présidence slovène de l'UE 2008

ZAKLJUČNI GOVOR MINISTRICE MARJETE COTMAN NA KONFERENCI O MEDGENERACIJSKI SOLIDARNOSTI TOREK, 29. APRIL 2008 - BRDO

Spoštovane gospe in gospodje!

Zagotovo je bilo v prispevkih sodelujočih veliko odličnih predlogov in idej, kako odgovoriti na izzive, ki jih pred nas postavljajo spremenjene demografske okoliščine, s katerimi se sooča ne samo Evropa, ampak praktično ves svet. Ključna sporočila sodelujočih na tematskih okroglih mizah smo slišali v povzetku na današnji popoldanski plenarni seji. Iz vseh je mogoče izluščiti krovno, skupno sporočilo konference, in sicer, da ne moremo pričakovati uspešnega in uravnoveženega razvoja naših družb brez medgeneracijske solidarnosti, sodelovanja in sožitja mlade, srednje in starejše generacije.

V slovenskem predsedstvu si zato želimo, da zaključek naše dvodnevne konference ne bi bil tudi konec razprave o tem pomembnem vprašanju, ampak šele njen začetek, ki naj bi se nadaljeval tudi v času predsedovanja naslednje »trojke«. Kljub temu, da se bomo v kratkem razšli, si želimo in si bomo prizadevali, da bodo vprašanja in sporočila, povezana z medgeneracijsko solidarnostjo, sodelovanjem in dolgotrajno oskrbo ostala v središču naše pozornosti in prizadevanj za iskanje primernih odgovorov v kontekstu demografskih sprememb, s katerimi se srečujemo.

Kakšni so zaključki in priporočila okroglih miz in plenarnih zasedanj?

Naj navedem le nekatere:

Ne smemo čakati in zgolj opazovati, kako se spremembe dogajajo, temveč moramo zavestno in aktivno poseči v dogajanje, vendar tako, da bo pri tem vključen najširši krog vseh zainteresiranih.

Spremembe v medgeneracijskih razmerjih in z njimi povezanih izzivih zahtevajo spremenjene strukture in drugačne odnose v družbi. Pri njihovem oblikovanju pa morajo aktivno sodelovati vse generacije in vsi družbeni deležniki. Pri iskanju novih odgovorov je treba redefinirati vlogo in pomen družine in države, formalnega in neformalnega sektorja, delitve dela med spoloma ter razdelitve družbenega bogastva. V povezavi s tem se zdi, da je tovrstno razmišljanje lahko

v nasprotju z cilji lizbonske strategije, ki v prvi vrsti govori o ekonomski rasti in povečevanju zaposlovanja. Po našem mnenju pa je ravno zagotavljanje družbene povezanosti (kohezije) v povezavi z ekonomskimi cilji pogoj za dolgoročen stabilen razvoj naših družb.

Razvoj dolgotrajne oskrbe prav tako potrebuje našo večjo pozornost, saj to od nas zahtevajo že obstoječe razmere, še bolj pa bo to nujno v bližnji prihodnosti. Tako strokovna, civilna kot politična raven morajo delovati usklajeno. Dodana vrednost skupnih prizadevanj na ravni EU na področju dolgotrajne oskrbe bi lahko bila po našem mnenju prav modernizacija, ki se kaže skozi krepitev kakovosti oskrbe in povečevanje njene dostopnosti tako z vsebinskega, geografskega in finančnega vidika.

Menim, da ima vsak državljan EU, ki potrebuje pomoč druge osebe pravico do ustrežne, finančno dostopne in kakovostne dolgotrajne oskrbe. S tem v zvezi predlagamo, da se začnejo oblikovati konkretni predlogi za oblikovanje evropske listine, zagotavljanja dolgotrajne oskrbe, ki naj bi postopoma prerasli v Evropske standarde. Verjetno bi bilo treba za ta namen ustanoviti delovno skupino, sestavljeno tako iz predstavnikov strokovnjakov, kot tudi uporabnikov, izvajalcev in predstavnikov države.

Prepričana sem, da smo vprašanja medgeneracijske solidarnosti in sodelovanja v dosedanjih razpravah, povezanih z spreminjanjem demografske strukture, premalo poudarjali. Zato predlagam, da bi bilo leto 2012, razglašeno ne samo kot evropsko leto aktivnega staranja, **temveč tudi kot leto medgeneracijske solidarnosti.**

Glede na to, da bo v prihodnje potrebno pri kreiranju vseh vrst politik upoštevati spremenjene demografske razmere menim, da je treba veliko pozornost nameniti osveščanju javnosti o pomenu medgeneracijske solidarnosti, sodelovanja in sožitja. Zato predlagamo, da se **29. april** zaznamuje **kot Evropski dan medgeneracijske solidarnosti.**

Spoštovane gospe in gospodje, dovolite, da se ob koncu zahvalim vsem avtorjem prispevkov, voditeljem okroglih miz in plenarnih zasedanj, razpravljalcem in poročevalcem. Moja posebna zahvala gre članom pripravljalnega odbora, ki bo svoje delo zaključil s pripravo zbornika besedil iz konference in poročila za junijsko zasedanje Sveta EPSCO.

Posebej bi se rada zahvalila Evropski komisiji, predstavnikom organizacij Age in European Youth foruma, predstavnikom zvez in združenj izvajalcev soritev –

AEIM in AEIP ter predstavnikom Fundacije ERSTE, ki je omogočila udeležbo tudi nekaterih predstavnikov držav Zahodnega Balkana.

Zahvaljujem se tudi zaposlenim v kongresnem centru za njihov prispevek k uspešnemu poteku konference ter seveda vsem tolmačem za njihovo delo.